

Misnia Saxonū quoq; regio, à cognominata sibi primaria in ea vrbe sic dicta ea autē ad Albis fluij sinistra ripā posita & Episcopalis est, Recēter tamē hoc nomē regioni inditū est, cum Hermundurorum hic olim sedes fuisse nō obscura cōiūctura colligere liceat ex Cornelij Taciti historia: nam in Hermunduris Albim nasci memorat Hermunduri autem Suenorum gentes fuere ad Albim fluuium, sub Hercynio iugo, Danubium versus è regione Semnonum habitantes. Velleius etiam Paterculus lib. 2. Semnonum Hermundurorumque fines Albim præterfluere tradit. Tacitus autem lib. 10. Annalium docet Hermunduros cum Cattis magno prælio propter flumen gignendo sale sæcundum, & conterminum concertasse. Is autem Sala fluuius est, Cattos Hermundurosq; interluens ac separans, ad cuius ripam etiamnum Salinæ in Hala vrbe conspiciuntur. Ioannes Gerson persuasum habet, Eudoses, Varinos, Suardonesq; Libonotriā (quo nomine Misnensium ditionem vocat) habitasse, eosq; postmodum vnico vocabulo Sorabos nuncupatos esse. ij Sclauini fuere, quos inter Albim ac Salam habitantes Carolus Magnus oppressit. Inde postquam Germani pristinos agros receperunt, misnij seu Misnēses, ab Episcopali, vt dictum est, vrbe, vbi Principis sedes erat, cognominati sunt. Birckheimerus, misnēses Cheruscos esse credit, qui cum Cattis de salis fontibus, qui sunt Hala Misnensium, decertarunt. Quamuis demonstrari planè potest Thuringos Cheruscorum sedes tenere inter Albim & Vifurgum fluuios. Camanos etiam Misnensium olim loca possedisse credunt nonnulli. Illingi etiam & Glancones dicti sunt Albis fluij accolæ Misnensium pars iuxta Seruestum (vulgò Zerbst) hodierni regionis incolæ, robusti fortesq;, ac commendanda corporis forma proportionē, iucundi hilarēsq;, amici, modesti, pacis amantes, nulla in parte Germanorum innatam feritatem, ac minacitatem referentes. Marchionatus hodie est, olim Saxoniz Marchionatus dictus. Valles multas complectitur, ac Voitlandiz etiam ducatum & Lusatiam superiorem cuius habitatores Theurochemi dicti sunt. Ciuitates vrbesq; principes habet Misniam seu Missenam, quę regioni nomen suum communicat. Lipsia ad Pleissenam amnem, quæ ceteras omnes opulentiā splendoreq; antecellit, nobilissimoq; floret Gymnasio, quod cum olim Pragæ in Bohemia extaret, huc anno Christi 1408. translatum est. Est & Zuiccauia triuiali schola clarissima, ad Moldam amnem sita; & Leisnicza Petri Appiani patria Astronomi & Cosmographi nobilissimi: Mathematicarum namq; disciplinarum in academia Ingolstadiensis professor atq; illustrator fuit maximus: Carolo V. Cæs. Aug. ob id acceptus habitus mirificè, à quo ob fidem magistrerij præstitam, & Equestris dignitatis ornatus titulo, & honoribus auctus amplissimis. Astro-nomicis inueniendis instrumentis solertissimus: opere egregio illo Cosmographico vnà cum alijs quibusdam eiusdem generis monumentis post se relictis, ex hac vita migravit anno partæ salutis 1552. Dresdena quoq; ac Torga, in quibus principis Electoris sedes frequens est. Aer dum vix ferendus fuisse dicitur, ob montiū sylvarumq; humidissimarum exhalationes viscosas; præsertim vbi Ioachimica Vallis ducitur in Sudetis montibus, qua Bohemiz, Voitlandizq; vicina est, eam enim Vallim vsq; adeo densa terræq; nebulæ nonnullis anni temporibus integebant, vt Solis radios nequaquam admitterent: nunc verò syluis excisis, terræq; meatibus quantum interclusi erant, apertis, fluminibus quoq; exitum suum sortitis, cessant nebulæ: montes enim exsiccati, vento liberius perslantur, vnde aere hodie salubriori fruuntur. In ista autē Ioachima Valle (Germ. Joachimthal) primùm cusi sunt argentei illi crassiores, quos

vulgò

vulgò Thalers quasi Vallenses, ac deinceps barbarè Thaleros vocamus. Terra montibus collibusque minæis refertis vndiquaque accumulatur in Bohemiæ finibus, ipsis Sudetis montibus. Ager etiam frumenti feracissimus est, præterquam in prædicta valle Ioachimica, vbi gleba durior, minusque fertilis est: dumorum autem & ruborum referta; plus tamen in recessu quam in fronte prima habet. quod enim superficiæ eius denegatur, id eius viscera abundè compensant: argenti enim tam sunt diuites fodinæ, vt & laudatissimas mensas comparare valeant. Est & ad tertium ferme lapidem ab Zuicauia vrbe ab Moldam sita, Colbergum mons, id est, Carbonarius, è quo effoditur lapis terræ calore exsiccatus, ater ac leuis perinde vt carbo, vnde & carbonarium lapidem appellant, quo per totam ferè Misniam carbonum loco fabri ferrarij vtuntur, cuiusmodi Lithantrakes inferiorem Germaniam in Leodiensi agro, ac Scotiam quoque dare notum est. horum carbonum fodinis olim accensis, montem ipsum non aliter ac Aetnam & Vesuuium, & Heclæ montem in Islandia, arsisse flammisque euomuisse, ita vt vicinæ Zvicauicæ ingentem terrorem incusserit, memoriæ proditum est, hodieque fumare conspicitur. Hæc etiam præter Salis fontes, vnde nomen sortita est, æris minæ, ras habet. Hæc metallorum tam diues atque abundans est regio, vt singulos penè, etiam maximos, montes perforatos videas.

